

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 726. Usque Ad Annum 813

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117859

§.27. Iter secundum Papæ ad Carolum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66091)

Sæculum IX. nisi milites suos ipsi Episcopi in aciem e-
A. C. 804. ducerent, contemni se putabant a Fran-
 cis, Gente bellis adsueta, in qua nemo
 nisi mancipia & homines vilissimæ condi-
 tionis militiam fugeret.

§. XXVII.

Iter secundum Papæ ad Carolum.

Sig. Ann.
Met.

Ann. Eginh.
Ec.

Fortunatus Patriarcha non ignarus, quam graves imminerent Joannes Dux Venetorum & Mauritius filius ejus, constituit ire in Franciam Præsidium Caroli Imperatoris quæsiturus anno octingentesimo tertio; cumque Principem Saltzæ prope Moguntiam habuisset, Privilegium immunitatis pro sua Ecclesia obtinuit. Eodem anno, cum ad Imperatorem fuisset delatum, Mantuæ inventam esse partem Sanguinis Jesu Christi, Leoni Papæ scripsit, gratum sibi facturum, si in rei hujus veritatem inquiret. Papa occasionem prensans Roma excessit, iturus in Longobardiam; sed deinde ulterius progressus est, & secundo ad Carolum se contulit, cui significari jussit, cupere se Diem Domini Natalem cum ipso celebrare, ubicunque degeret. Imperator accepto nuncio Aquisgrani in medio Novembris anno octingentesimo quarto, Filium suum Carolum Papæ obviam ire jussit usque ad S. Mauritium in Valesia. Deinde ipse Rhemos usque pro-

procedens Pontificem deduxit Cadurcum, & inde, Festo Nativitatis celebrato, Aquisgranum. Octiduo in mutua conversatione absumpto Imperator donis cumulatam dimisit, & quia viam in Italiam per Bavariam elegerat, Ravennam usque redeuntem deduci iussit. Causam hujus secundi itineris Papæ in Franciam ignoramus quidem, sed conjectura est, periculum Territorii Veneti proficiscendi occasionem præbuisse, cui Provinciæ subjugandæ Græci inhiabant, & præterea Patriarchæ Gradensi Imperatoris præsidium parare Pontificem voluisse.

§. XXVIII.

Ecclesiæ in Saxonia.

Tandem hoc anno Carolus bello Saxo-

Eginh. vit.

Car. in ann.

nico, quod annis plus triginta gerebatur, finem imposuit. Omnibus, qui repugnare solebant, subjectis, ut non essent, qui deficere possent, decem millia Saxonum ultra Albim habitantium cum uxoribus & liberis translata in diversa Galliæ & Germaniæ oppida invexit. In Saxonia vero remanentibus pacis conditiones posuit; ut abjecta Idololatria Religionem Christianam amplecterentur, & Francis juncti populum unum efficerent. Ut eo facilius ad conversionem moverentur, Rex multis in illa Regione